

सहनर्त्तनं, क्ली, (सह मिलित्वा नर्त्तनम् । एकत्र मण्डलाकारनृत्यकरणम् । इति केचित् ॥ सहपांशुकिलः, पुं, (सह पांशुना रजसा किलति क्रौडतीति । किल क्रौडने + कः ।) वयस्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सहपानं, क्ली, (सह मिलित्वा पानम् ।) एकत्र मद्यभक्षणम् । तत्पर्यायः । सपीतिः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ तुल्यपानम् ३ । इत्यमरः । २।८।५५ ॥ सहपीतिः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ सहपूर्वाङ्गं, क्ली, (पूर्वाङ्गस्य सहयम् । "अव्ययीभावे चाकाले । ३।३।८१। इत्यत्र अकाले इति कथनात् न सादेशः ।) पूर्वाङ्गसहयम् । इति मुग्धबोधव्याकरणे अव्ययीभावसमासः ॥ सहभावो, [न] त्रि, (सह भवतीति । भू + णिभिः ।) सहायः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सहभोजनं, क्ली, (सह मिलित्वा भोजनम् ।) एकत्र भक्षणम् । तत्पर्यायः । सन्धिः २ ॥ इत्यमरः । २।८।५५ ॥ (सहभोगकरणम् । यथा, महाभारते । १ । १८६ । २४ । एष नः समयो राजन् रत्नस्य सहभोजनम् । न च तं हातुमिच्छामः समयं राजसत्तमम् ॥) सहमरणं, क्ली, (सह पत्या मरणम् ।) मृतस्त्रामिसहितज्वलचित्तारोहण-पूर्वकमरणम् । यथा । "अथ सहानुगमनम् । अङ्गिराः । 'मृते भर्त्तरि या नारी समारोहे हुताशनम् । साहस्यतोसमाचारा स्वर्गलोके महीयते ॥ तिस्रः कौट्योऽर्धकौटौ च यानि लोमानि मानवे । तावन्वयानि सा स्वर्गं भर्त्तरं यानुगच्छति ॥ व्यालघ्राहो यथा व्यालं बलादुचरते विलात् । तदङ्गत्तरमादाय तेनैव सह मोदते ॥ माहकं पेटकञ्चैव यत्र कन्या प्रदीयते । पुनाति त्रिकुलं नारी भर्त्तरं यानुगच्छति ॥ तत्र सा भर्तृपरमा परा परमलालसा । क्रौडते पतिना साहं यावद्विद्मश्चतुर्हयम् ॥ भर्तृपरमा भर्ता परमो यस्याः सा तथा । परा परमलालधैत्यं स्तूयमानाः सारोग्यैरिति व्यासेन पठितम् । 'ब्रह्मघ्नो वा हतघ्नो वा मित्रघ्नो वापि यो नरः । तं वै पुनाति सा नारी इत्याङ्गिरसभाषितम् ॥ साध्वीनामेव नारी बामग्निप्रपतनाहते । नान्यो धर्मो हि विप्रो यो मृते भर्त्तरि कर्हिचित् । या नारीत्युपादानात् सहमरणाभावपक्षोऽपि सूचितः । नान्यो धर्म इति तु सहमरणस्तुल्यर्थम् । तथा च विष्णुः । मृते भर्त्तरि ब्रह्मचर्यं तदन्वारोहणं वा इति । ब्रह्मचर्यमैयुनवर्जनं तास्वलादिवर्जनञ्च । यथा प्रचेताः । 'तास्वलाभ्यञ्जनञ्चैव कांस्यपात्रे च भोजनम् । यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विवर्जयेत् ॥' अथञ्जनमायुर्वेदोक्तं पारिभाषिकम् । यथा, 'मृद्भिर्दत्तं यदा तैलं भवेत् सर्वाङ्गसङ्गतम् । स्त्रीनाभिस्तर्पयेद्वाङ्गं अथङ्गः स उदाहृतः ॥

तैलमख्यं यदाङ्गेषु न च स्याद्वाहुतर्पणम् । सा माष्टिः पृथगभ्यङ्गी मस्तकादो प्रकीर्त्तितः ॥ स्मृतिः । 'एकाहारः सदा कार्यो न द्वितीयः कदाचन । पर्यङ्गयानि नारी विधवा पातयेत् पतिम् ॥ गन्धद्रव्यस्य सम्भोगो नैव कार्यस्तथा पुनः । तर्पणं प्रत्यङ्गं कार्यं भर्तृस्तिलकुशोदकेः । तत्पितृस्तत्पितृचापि नामगोचादिपूर्वकम् ॥ एतत् तु तर्पणं पुत्रपौत्राद्यभावविषयमिति मदनपारिजातः ॥ 'वैशाखे कार्तिके माघे विशेषनियमश्चरेत् । स्नानं दानं तीर्थयात्रां विष्णोर्नामप्रदं मुहुः ॥' अत्र साध्वीत्वमाह । 'भार्तात्तं मुदिता दृष्टे प्रोषिते मलिना क्रया । मृते म्रियेत या पत्नी साध्वी च या पतिव्रता ॥ हृन्दीगपरिशिष्टीयमिति कल्पतः ॥ साध्वीप्रसादेन लोकधारणमप्याह ॥ मन्त्रपुराणम् । 'तस्मात् साध्वः स्त्रियः पूज्याः सततं देववज्जनेः । तासां राज्ञा प्रसादेन धार्यते च जगत्तयम् ॥' महाभारते । 'अवमत्य च याः पूर्वं पतिं दृष्टे न चेतसा । वसन्ते याश्च सततं भर्तृणां प्रतिकूलतः ॥ भर्तृमरणं काले याः कुर्वन्ति तथाविधाः । कामात् क्रोधात् भयान्मोहात् सर्वाः पूता भवन्ति ताः ॥' अत्र ऐहिकब्रह्मपतेर्हाहनिषेधात् जन्मान्तरीयतत्पापवत् एव सहमरणेनोद्धारः । ब्रह्मपुराणे । 'देशान्तरमृते पत्नी साध्वी तत्पादुकाहयम् । निधायोरसि संशुद्धा प्रविशेज्जातवेदसम् ॥ ऋग्वेदेवादात् साध्वी स्त्री न भवेदात्मघातिनी । ब्राह्मण्यौचे निहते तु श्राद्धं प्राप्नोति शास्त्रवत् ॥' ऋग्वेदेवादात् इमा नारीरविधवा इत्यादिमन्नात् । एवञ्च अङ्गिरोब्रह्मपुराणवचनपर्यालोचनया ब्राह्मण्यादिसकलभार्याणां स्वगतभर्तृगतफलविशेषार्थिनौगां गभवती बालापत्यादिव्यतिरिक्तानां सहमरणानुमरणयोरधिकार इति विवादकल्पतरुनाकरौ । तत्र ब्राह्मण्याद्यनुमरणाधिकारोऽसङ्गतस्यास्तत्रिषेधात् । तथा च मिताक्षरायां देवबोधकृतयोऽवस्करटीकायाञ्च गौतमः । 'पृथक्चितिं समारह्य न विप्रा गन्तुमर्हति । इतरासान् नारीणां स्त्रीधर्मोऽयं परः स्मृतः ॥ तस्माद्ब्राह्मण्याः सहमरणमिव इतरासान् उभयमिति । कल्पतरुनाकरशुद्धिचिन्तामण्डिपु पादुकाहयमिति दर्शनात् पादुकादिकमित्युपपाठः किन्तु पादुकाहयमित्युपलक्षणम् । उग्रनसा विप्रतरासां द्रव्यविशेषमनुपादाय पृथक्चित्तारोहणमात्रोक्तेः । यथोचनाः ।

'पृथक्चितिं समारह्य न विप्रा गन्तुमर्हति । अन्त्यासामिव नारीणां स्त्रीधर्मोऽयं परः स्मृतः ॥ मदनपारिजातोऽप्येवम् । शिष्टाचारोऽपि तथा । इत्यतस्त्वार्षवे हृद्भारदीयम् । 'बालापत्याश्च गर्भिण्यो हृदष्टमृतवस्तया । रजस्रला राजसुते ! नारी इन्ति चित्तां शुभे ॥ राजसुते इति सगरमातुः सम्बोधनम् । बृहस्पतिः । 'बालसम्बन्धं न त्यक्त्वा बालापत्या न गच्छति । रजस्रला स्तिका च रवेर्हर्भञ्च गर्भिणी ॥ एवमन्यतश्च बालस्य संबन्धं न स्यात् तदा तस्या अप्यधिकारः । व्यासः । 'दिनेकगम्यदेशस्या साध्वी चेतुः कृतनिर्णया । न दृष्टेत् स्वामिनं तस्या यावदागमनं भवेत् ॥ भविष्यपुराणे । 'दृष्टीयेऽङ्गि उदक्याया मृते भर्त्तरि वै हिजाः । तस्यानुमरणायां स्त्रापयेदिकरात्रकम् ॥ तस्य भर्तुः । तथा, — 'एका चित्तां समासाद्य भर्त्तरं यानुगच्छति । तद्भर्तुः क्रियाकर्त्ता स तस्याश्च क्रियाश्चरेत् ॥ एतच्च पिण्डदानपर्यन्तम् । 'यथाग्निदाता प्रेतस्य पिण्डान्दद्यात् स एव हि ॥ इति वायुपुराणैकवाक्यत्वात् ॥ ब्रह्मपुराणे । 'यावदेतत्तु जायान्तु स्वभर्तृकुलपामिमाम् । चित्तामारोपयन् प्राञ्चः प्रमृते धर्ममुत्तमम् ॥ इमाः पतिव्रताः पुण्याः स्त्रियो या याः सुशोभनाः । सह भर्तृशरीरेण संविशन्तु विभावसुम् ॥ एवं श्रुत्वा ततो नारी श्रद्धाभक्तिसमन्विता । पिण्डधेन यज्ञेन इहा स्वर्गमवाप्नुयात् ॥ प्रमृते भर्त्तरौति शेषः । पिण्डधेन यज्ञेन चित्तारोहणरूपेण । पादुकाहयग्रहणपूर्वकानुमरणेऽपि सह भर्तृशरीरेण इत्यनुहः प्रयोज्यः । देशान्तरमृते पत्यावित्यादिना शरीरप्रतिनिधित्वेन तदीयद्रव्यविधानात् प्रतिनिधौ च यथाश्रुतमन्त्रपाठमाह कात्यायनः । शब्देऽपिप्रतिपत्तिः इत्येतत् विद्वत्तमेकादशोतत्त्वे ॥ न च अग्निजलप्रविष्टानां मृत्युसंश्रामदेशान्तरमृतानां गर्भिणां जातदन्तानां मरणे त्रिरात्रेण मुहिः । इति काश्यपवचनात् सहमृताया अप्यग्निप्रवेशेन चिरान्नाशौचं तत्रैव तस्याः पिण्डदानमिति वाच्यम् । प्रागुक्तब्रह्मपुराणे पृथक्चितिसमारोहणमात्रे ब्राह्मण्यौचविधानात् अन्यत भर्तृतुल्याशौचप्रतीतेः । सहमरणे काश्यपोक्तत्रिरात्राशौचाकारोऽपि तस्याशौचस्य हृद्भार पत्यशौचकालावधिस्थायित्वम् ॥ 'अन्तर्ग्राहे स्वाताश्चेत् पुनर्मरणश्चरन्ती । तावत्स्वादशुचिर्विप्रो यावत्तत् स्वादिनिर्हयम् ॥ इति मन्त्राशौचसङ्घरे पराशौचस्य पूर्वाशौचकालावधिस्थायित्वप्रतीतेः । तत्र च दद्यात्तशौचकालसङ्घीचे तन्मन्त्र एव सङ्कल्य पिण्ड-